

El setè cap d'un monstre

No sé per què sempre m'he imaginat l'Empúria-brava com un meravellós drac de set caps, dormitant —l'hivern— al cim d'immensos tresors acumulats... cada cap vigilant, amb un ull obert, una setena part dels béns. I el seu aeròdrom com un dels set caps del monstre!

Situat a escassos quilòmetres de la frontera —quan les lleis només ho permetien a partir del centenar, i gràcies a les arts persuasives dels promotors que esgrimiren l'absurditat de la llei quilomètrica en plena era atòmica— l'aeròdrom d'Empúria-brava ha passat moments de tot. Propietat, primer, d'Ampuriabrava, S.A. —que n'havia cedit el dret d'ús a l'Aeroclub de Girona— fou camp d'aprenentatge per pilots d'avionetes i punt d'arribada de potentats turistes que, previ "pla de vol" via Girona, aterraven amb els seus aparells. I tot i ser, segons diuen, un aeròdrom deficitari, havia arribat a rebre, durant els mesos punta, unes vint avionetes per dia.

Va ser més tard que Ampuriabrava, S.A. vengué l'aeròdrom a un particular i que es va començar a parlar de droga que arribava volant. El governador Solans va prendre mesures i el "pla de vol" es convertí en escala obligada a Girona. Algun usuari molest va canviar l'avioneta per l'helicòpter i aterrava directament al jardí del seu xalet, per a la qual cosa no hi havia cap impediment...

És amb el tercer propietari que s'instal·la, a l'aeròdrom empordanès, el Centre de Paracaigudisme Costa Brava. I el cel comença d'omplir-se de taques de tots colors que van baixant a poc a poc... mentre a l'alcaldia de Castelló d'Empúries s'acumulen queixes de residents hivernals molestos per les fresses, i agraïments dels comerciants que aguanten com poden la temporada baixa.

Però no és ni una cosa ni l'altra sinó unes incompatibilitats administratives les que fan tancar l'aeròdrom. I mentre s'espera una solució, fonts extraoficials asseguren que els Campionats Mundials de Paracaigudisme del 1989 es faran a l'Empúria-brava.

MARIA CREHUET

Les Gavarres, Parc Natural

A viat farà un any de la publicació com a "dossier" en la Revista de Girona d'un conjunt d'articles que, amb el títol "Les Gavarres, Parc Natural irrenunciable", demostraven l'interès de la zona a protegir, visites i converses, treballs callats... que han permès avançar, de manera que ja es fa impossible tornar enrera. No és aventurat preveure que, passat l'estiu i amb el nou govern a la Generalitat després de les eleccions, es declari, per la via del decret, a proposta del conseller de Política Territorial i d'Obres Públiques, el Parc Natural de les Gavarres. El més important és, però, que això es pot produir, sigui quin sigui el resultat de les eleccions i en conseqüència del "color" del govern de la Generalitat, perquè s'ha arribat a un consens de les forces polítiques, que en el possible, s'haurà de fer extensiu als sectors més implicats: propietaris forestals, agricultors, urbanitzadors, i en general els ciutadans que l'habiten i en viuen, del massís i de llurs boscos i conreus. La iniciativa, cal no oblidar-ho, ha estat dels municipis de la zona, mentre que l'Associació d'Amics de les Gavarres ha animat la idea i catalitzat el procés.. que encara dura!...

Efectivament, al final de febrer o primeria de març, s'hauran reunit per segona vegada els alcaldes dels municipis que tenen terme municipal en el massís —més d'una vintena— amb el President de la Diputació, convocats pel director general de Política territorial, per tal de posar sobre la taula una proposta de creació del Parc, del Consorci que tindrà cura de la seva gestió, dels límits i territoris que abastarà, així com els objectius de protecció, els criteris d'ordenació i del pla d'usos.

A partir d'aquesta darrera reunió amb els alcaldes, s'iniciarà un període de reflexió i estudi de la proposta elaborada pels serveis tècnics de la Direcció General de Política Territorial. Seria molt convenient que una comissió o equip d'alcaldes tingués cura del seguiment del procés, de manera que no s'entregués, obstaculitzés o es caigués en disquisicions estèrils, i alhora, es recullin els suggeriments i aportacions de tots els sectors implicats que enriquiran un projecte que beneficiarà tothom; cal buscar i aconseguir el consens.

XAVIER GASSIOT I MATAS

Nova etapa a l'arxiu de St. Josep

L'Arxiu Històric Provincial, amb seu a l'antic convent de Sant Josep de Girona, sembla que arriba al final de la seva travessia del desert. Ara fa deu anys que el Ministeri de Cultura va decidir començar les obres de rehabilitació de l'edifici. Ha estat una dècada atzarosa, amb problemes tècnics i de funcionament constants, alguns dels quals no són encara resolts.

El nomenament de Josep Matas com a director suposa l'inici d'una nova etapa. Fins ara els buits de poder, les provisionalitats i els directors d'escalafó només han estat un nou element distorsionador en el difícil diàleg entre Madrid, propietari de l'edifici i l'equipament, i Barcelona, gestor de l'arxiu. L'arribada d'un director gironí, que coneix molt bé on es posa i que ha demostrat una bona capacitat organitzativa a l'arxiu comarcal de la Bisbal, és el símptoma d'un canvi d'aires. Però perquè quedi plenament confirmat que s'és en una nova via, cal que el nou director pugui disposar dels mitjans materials per resoldre, en primer lloc, la crisi d'identitat de l'arxiu, i en segon lloc situar-lo al nivell de prestigi que mereixen els fons que conté.

Entre el que havia de ser l'arxiu —concentració de tots els de la ciutat de Girona, inclosos els municipals, provincials i de l'Església— i el que és en aquest moment, hi ha un abisme que ni tan sols se sap quina fondària té.

A Josep Matas li espera una dura tasca. No solament per fer que es puguin obrir els armaris —l'aspecte més comentat, però també més anecdòtic dels molts de negatius que hi ha a l'arxiu— sinó perquè esdevingui un centre cultural dinàmic, ben definit i ben organitzat, al servei dels estudiosos de les comarques gironines. El Ministeri i el departament de Cultura tenen la paraula. L'acord sobre el nomenament demostra que s'estan restablin els ponts del diàleg.

JAUME FABRE

EQUIPAMENTS

MEDI NATURAL

ARXIU